

Catalunya i la perfecció negativa de l'Estat espanyol

written by Germán Gorraiz López | 10 d'octubre de 2019

L'autocràcia, del grec *actuations* (per si mateix) i *kratos* (poder o govern), seria la forma de Govern exercida per una sola persona amb un poder absolut i il·limitat, espècie de paràsit endogen d'altres sistemes de govern (inclosa l'anomenada democràcia formal), que partint de la crisàlide d'una proposta partidista triada mitjançant eleccions lliures, un cop ha arribat al poder es metamorfosa en líder presidencialista amb clars tints autocràtics (inflexible, centralista i autoritari). Els sistemes autocràtics (governos *de facto*) serien, doncs, una mena de dictadures invisibles sustentades en sòlides estratègies de cohesió (manipulació de masses) i repressió social (promulgació de decrets llei que fregarien la constitucionalitat però que quedaran revestits pel vernís democratitzador del Tribunal Constitucional de torn (Llei Mordassa)).

Una fita fonamental en la deriva autoritària del govern de Rajoy va ser la modificació del Codi Penal per construir fins a la seva nimietat els drets d'expressió (Llei Mordassa) i la vergonyosa signatura entre Rajoy i Sánchez de l'anomenat "pacte antigihadista" que sota la fal·làcia de combatre el terrorisme gihadista "converteix en delictes terroristes infraccions menors o conductes lícites i suposa un atac a la línia de flotació del sistema constitucional" en paraules de Manuel Cancio Meliá (article 573.1). En el paroxisme de la deriva autoritària, assistim a la implementació de l'anomenada Doctrina Aznar que tindria com a eixos principals la culminació de la "derrota institucional d'ETA per impedir que el terrorisme trobi en els seus socis polítics l'oxigen que li permeti sobreviure a la seva derrota operativa "i el manteniment de la" unitat indissoluble d'Espanya", i que té com a efectes col·laterals criminalitzar grups i entitats

díscols i refractaris al missatge de l'establishment dominant de l'Estat espanyol i la prohibició del referèndum sobiranista a Catalunya, elements constituents de l'anomenada "perfecció negativa", terme emprat pel novel·lista Martín Amis per designar "l'obscena justificació de l'ús de la crueltat extrema, massiva i premeditada per un suposat estat ideal".

Catalunya i la perfecció negativa de l'Estat espanyol

L'agudització de la crisi econòmica el 2019, la desafecció política de la societat espanyola motivada pels sagnants casos de corrupció de l'elit politicoeconòmica i la prohibició del Referèndum a Catalunya faran revisar la vigència de la Constitució del 78 en què se sustenta l'actual *statu quo*. No obstant això, la utopia haurà d'esperar que un determinat nombre de persones (Massa Crítica) abasti una consciència més elevada, moment en què l'individu és capaç ja de fer un salt evolutiu i aconseguir un canvi de mentalitat, tesi coneguda com "Teoria del Cent Mico" i citada pel biòleg Lyan Watson en la seva obra *Lifetide* (1979).

Per això, sembla inevitable un procés de catarsi i posterior metànoia col·lectiva en el conjunt de l'Estat espanyol que tindrà com a efectes benèfics l'alliberament de la part indòmita de l'individu primigeni (el llop estepari) que ha romàs amagat en un replec del cor, sedat i oprimat per la tirania de l'actual sistema dominant, neoliberal i constrictor de les llibertats democràtiques.

Així, després d'un part agònic en què agonitzarà el vell sense que es faci de dia la novetat, assistirem al naixement de l'"Individu Multidimensional" com a generador d'un tsunami popular de denúncia de l'actual dèficit democràtic, social i de valors i instaurador del caos constructiu que aconseguirà liquidar les estructures de l'obsolet règim del 78 i procedir a la instauració de la III República en l'horitzó del 2025, escenari en el qual es procedirà al disseny d'una nova cartografia de l'Estat espanyol amb la implementació d'un

estat confederal.